U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **L. V.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2017, čj. 10.01-000630/17, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2018, čj. 9 A 180/2017-31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala dne 21. 2. 2018 k poštovní přepravě kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované specifikovanému v záhlaví výroku. Toto usnesení jí bylo doručováno do vlastních rukou. V kasační stížnosti požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí § 40 odst. 1 s. ř. s., dle kterého *[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dle § 42 odst. 5 s. ř. s. *[n]estanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.* Dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů,

v případě písemností doručovaných do vlastních rukou *[n]evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou*.

[5] Dle doručenky na č. l. 33 spisu městského soudu bylo napadené usnesení připraveno pro stěžovatelku k vyzvednutí 23. 1. 2018 a byla jí zanechána výzva, aby si zásilku na poště vyzvedla. Dle výše uvedeného tak bylo považováno za doručené desátým dnem od tohoto data, tedy dne 2. 2. 2018. Napadené usnesení rovněž obsahovalo poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení.

[6] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na pátek 16. 2. 2018. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[7] Kasační stížnost však byla k poštovní přepravě předána až dne 21. 2. 2018. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] S ohledem na výrok tohoto usnesení již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků, neboť při odmítnutí kasační stížnosti zde není žádné řízení, za něž by byla povinna poplatek zaplatit. Stejně tak nerozhodoval o její žádosti o ustanovení advokáta, neboť zde není (a ani se nevedlo) žádné řízení, pro něž by jí mohl být ustanoven (obdobně soud postupoval i v usneseních ze dne 3. 8. 2015, čj. 8 As 102/2015-7, 28. 4. 2016, čj. 9 As 81/2016-26, 9. 3. 2017, čj. 1 As 355/2016-45, 3. 5. 2017, čj. 3 Ads 47/2017-21).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. dubna 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu